

Henriëtte Hubers-Kromhof: 'Hoera, mijn kind is anders!' Uitgeverij Pica Laren 2007 ISBN 9789077671252 (Verstandelijke Handicap/1) en

Henriëtte Hubers-Kromhof: 'De dag dat ik hoorde dat..' Uitgeverij Pica Laren 2008 ISBN 9077671184 (Verstandelijke Handicap/PO/#/3)

Soort boek/Stijl: Ervaringsverhaal van moeder met een kind met een ontwikkelingsachterstand Het boek is vlot geschreven, in de ik-vorm en gaat soms snel door een periode heen om dat weer meer in te gaan op een bepaalde gebeurtenis. Zo wordt een wat langere periode beschreven. Goed leesbaar, voorzien van enige foto's.

Over de schrijfster: Henriëtte Hubers woont in Laren, is getrouwd en heeft drie kinderen. Zij werkte in een eigen bedrijf tot 2004. Daarna besloot zij meer tijd te willen besteden aan de zorg voor haar kinderen waarvan Thom een ontwikkelingsachterstand heeft. Zij is medeoprichtster van Stichting de Droomboom, een dagopvang voor kinderen van 2-8 jaar met autisme of een ontwikkelingsachterstand.

Korte beschrijving eerste boek: 'Hoera mijn kind is anders', gaat over Henriëtte's eigen gezin dat bestaat uit man Paul, dochter Britt en (tweeling) zonen Jort ook Thom. Thom blijkt een ontwikkelingsachterstand te hebben. Henriëtte beschrijft hoe ze daarachter komen wat ze vinden in reguliere en alternatieve sector en hoe ze hun eigen plan trekken, op zoek naar de juiste plek/ behandeling (niet diagnose) voor Thom. Open en eerlijk beschrijft ze hoe haar leven daardoor is veranderd en beïnvloed. En dat is veel. De schrijfster hoopt dat ouders met vergelijkbare ervaringen zich gesteund voelen door haar verhaal.

Wat viel op: Indrukwekkend vond ik dat een oorarts nogmaals controleert of Thom's gehoor goed functioneert niet onderkend dat er wat aan de hand is, terwijl de ouders duidelijk aangeven dat er wel wat aan de hand is. Dat hun kind op diverse plekken niet gebruikt wordt. Zelfs als lastig wordt ervaren. Dat ze last had van het alleen maar kijken naar beperkingen.

Citaten: pag. 51: 'Tot in het diepst van m'n hart verafschuw ik het wanneer iemand in een hokje wordt geduwd en nu werd ik er voor mijn gevoel als straf mee geconfronteerd, omdat ik een kind als Thom op de wereld heb gezet.'

Pag.86: 'Want waarom luisteren dokters niet beter naar ouders? Ze kennen hun kind toch als geen ander? Het lijkt alsof artsen die wat langer meedraaien in ziekenhuizen in een toestand van wakende slaap functioneren. Wij hadden toch niet voor niets keer op keer aangegeven dat wij het vermoeden hadden dat onze zoon niet goed kon horen? ..'

Recensies: Drs. L. Leclercq (NBD|Biblion recensie): '(...)De auteur verhaalt haar soms zeer tegenstrijdige emoties bij haar zoektocht naar het werkelijk niveau van functioneren van haar als autistisch beschouwde zoontje Thom, de helft van een twee-eiige tweeling. Onverbloemd laat ze de lezer delen in haar gevecht met eigen hoop en wanhoop, haar discussies met en wantrouwen in het medisch circuit en therapeuten.' (...)Gemakkelijk leesbaar; verlucht met enkele kleurenfoto's.

In het tweede boek: 'De dag dat ik hoorde dat..' heeft Henriëtte acht verhalen opgeschreven, nadat ze diverse ouders van o.a. kinderen met autisme, lichamelijke handicaps, CFC-syndroom, Downsyndroom had geïnterviewd. Dit omdat ze geraakt werd door hun eerlijke en open manier van spreken en zo hoopt andere ouders te steunen bij hun eigen zoektocht naar 'het beste' voor hun kind. Met ook het verhaal van Angéla Kramers en Paul Haarhuis.